

Uns 50 alumnes de La Salle, de Sant Celoni, s'intoxiquen amb el dinar de l'escola

Sant Celoni

EL 9 NOU

Un total de 50 alumnes de 6 a 9 anys de l'escola La Salle, de Sant Celoni, van patir una intoxicació alimentària aquest divendres després de menjar al centre. Els nens van ser atesos a partir de 2/4 de 4 de la tarda a l'Hospital de Sant Celoni i al centre d'atenció primària del poble, que és just al costat. Un parell van anar a l'Hospital General de Granollers. Tots els afectats van tornar a casa, com a molt tard, el mateix divendres al vespre. Cap dels casos, doncs, va requerir ingress hospitalari, segons van confirmar el mateix divendres fonts del Departament de Salut.

El brot va provocar vòmits a la majoria dels escolars. Alguns també presentaven dolor abdominal i, en algun cas, diarrea. En tots els casos, els símptomes eren lleus. Segons fonts municipals, tots els alumnes afectats són del primer torn de menjador i

van dinar macarrons amb salsa bolonyesa, pollastre i una poma. Els mateixos pares van portar els nens a l'Hospital després de rebre la trucada del centre. De fet, l'escola també està molt a prop de l'Hospital i el CAP.

ANÀLISI DELS ALIMENTS

La Unitat de Vigilància Epidemiològica i l'equip de protecció de la salut del Vallès Oriental de l'Agència de Protecció de la Salut van iniciar els protocols per a la investigació del brot i per garantir la higiene de les pròpies instal·lacions. La inspecció va observar que les pràctiques de treball eren correctes. També l'estat de les instal·lacions, segons van informat des de Salut. Es preveu que aquesta setmana es conegui l'origen del brot a partir de les anàlisis fetes als aliments que van menjar els menors. L'escola La Salle preveu que aquest mateix dilluns es torni a fer servir la cuina amb normalitat.

El doctor Carles Vallbona, amb el president de la Generalitat, José Montilla, i la consellera de Salut, Marina Geli

Nou reconeixement a Vallbona

El doctor Carles Vallbona rep la Medalla Josep Trueta de la Generalitat

Granollers

G.N.

El doctor Carles Vallbona, de Granollers, va rebre dijous al vespre un nou reconeixement a la seva llarga trajectòria professional, la major part de la qual ha transcorregut a Houston, als EUA. El president de la Generalitat, José Montilla, i la consellera de Salut, Marina Geli, li

van lliurar la Medalla Josep Trueta al mèrit sanitari, un guardó creat fa dotze anys, en una cerimònia celebrada al Palau de Pedralbes de Barcelona.

Vallbona rep la Medalla per la seva contribució en l'àmbit de salut preventiva i comunitària. De fet, actualment és professor d'aquesta matèria al Baylor College of Medicine. També és direc-

tor mèdic del programa de salut comunitària del Harris County Hospital District i director de la Clínica post polio de l'Institute for Rehabilitation and Research de Houston.

Vallbona, però, ha continuat estant sempre molt vinculat a Granollers, i forma part del Patronat de l'Hospital, on hi ha un observatori de salut que duu el seu nom.

EL BLOC

DIJOUS MERCAT

Francesc Cano

MARIHUANA

A Sant Celoni, han imputat un individu per tenir una plantació de marihuana al traster del pis on viu. El personatge en qüestió –de nom Miguel– té 35 anys i li van decomissar 18 plantes, un humidificador i un fluorescent. Ara pesa contra ell una denúncia per haver comès un delicte contra la salut pública.

Resulta que els agents dels mossos que van localitzar el traster, van fer-ho després que els veïns del tal Miguel denunciessin que de l'habitació en qüestió en sortia una forta olor de marihuana i un considerable brogit de gent.

Deixant de banda que l'amic Miguel molt llest no deu ser, em sorprèn pensar que algú pugui ser acusat d'haver delinquit contra la salut pública per tenir 18 plantes de marihuana a casa. No cal ser gaire observador per adonar-se que de plantes d'aquestes n'hi ha d'escampades pels balcons de tots els pobles de Catalunya. A mi la marihuana em mareja, què volen que els digui. Però surto en defensa del pobre tonto del Miguel perquè, com bé diu la dita, en un estat de dret, o ens escalfem tots o tirem l'estufa a l'riu. I si les plantes d'aquest noi de Sant Celoni són motiu d'amonestació, cal que ho siguin totes. Les

La plantació trobada a Sant Celoni

seves i les de la resta.

POR

Llegeixo amb interès les claus del nou model Sarkozy de relació de l'Església amb l'Estat francès publicades recentment en un capítol del llibre *Separation of Church and State in Europe* que ha editat el Fòrum Liberal Europeu. Pel que m'ocupa avui no importa gaire el detall del sistema, però m'hi refereixo per l'alt grau d'impopularitat que una proposta d'aquest tipus podria haver tingut al si d'un país que històricament ha fet gala del seu laïcisme. Particularment, ni comparteixo l'essència dels arguments del president francès, ni considero oportú reobrir aquest debat en una dècada que la religió s'utilitza barroerament per argumentar xocs culturals que semblen abocar-nos sense remei a la guerra de civilitzacions.

Però insisteixo que avui no m'ocupa la lletra petita de la proposta de Sarkozy, sinó la determinació que aquesta implica. L'actitud del president francès revisant aquesta estructura tan ben assimilada per les democràcies europees dona testimoni que el seu executiu té un dibuix clar al cap de com vol que sigui la França del futur.

Sarkozy esbossa els objectius que s'han d'aconseguir sense por de la resposta de les parts implicades. De la resposta n'obté només les possibles vies

que se li ofereixen per arribar-hi.

Penso en això en un moment que observem com el govern espanyol té a les seves mans una gestió efectiva o no del moment econòmic pel qual estem passant.

L'executiu central actua a la inversa que el govern francès. Zapatero primer imagina les vies que se li presentaran i, en funció del grau de dificultat que diagnostiqui per transitar-hi, fixa la destinació, l'objectiu final. És una forma de governar covarda, però eficaç des d'una perspectiva partidista per evitar desgastos que, a criteri seu, deuen ser innecessaris. Zapatero no governa per aconseguir objectius que aportin solucions, Zapatero governa per aconseguir bons resultats a les enquestes de popularitat.

Avui, al president del govern espanyol no el preocupa tant la falta de liquiditat dels sistema financer com la vaga general que li podrien convocar els sindicats majoritaris. No el preocupa tant el caos judicial com la imatge d'incompetència que genera la primera vaga de jutges de la història de la democràcia espanyola.

No el preocupa tant el futur intel·lectual dels nostres fills com quedar bé amb els sindicats ultracorporativistes dels mestres.

Governar al vaivé del criteri de l'opinió pública dona rèdits immediats, sobre això tots hi estem d'acord. Ara bé, dirigir un país cedint constantment a la pressió dels lobbies de poder és hipotecar el seu futur a molts anys vista. D'això en diuen *talante*. Jo en dic presa de pèl.